

14 Αυγούστου 2014

Κλίμαξ (7)

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

(Βασισμένο σε κείμενο του Αγίου Ιωάννη του Σιναΐτη περί Μετανοίας)

Ανήφορος η κλίμακα

το τέρμα δεδομένο,

θα ανέβω ετούτο το σκαλί,

τον Κύριο σαν προσμένω.....

Στο βάπτισμα , το σφράγισμα

πήραμε της ελπίδας

και έδειξε τρόπο πρακτικά,

να εξέλθεις της παγίδας.....

Απόταξα τον παλαιό

άνθρωπο , απ, τα ξένα
και έψαξα με υπακοή,
να βρω, ξανά Εσένα.....

Είπα Χριστέ , συγχώραμε ,
έσφαλα, ο αποστάτης
σαν πρόδωσα την Πατρική,
δόση της παναγάπης....

Εσύ μου φύσηξες , πνοήν,
μέσα απ, την πνοή Σου,
και είμαι έργον της χειρός,
Πλάστη μου της δικής Σου.....

Με την ροπή στα πονηρά,
που έχει η άθλια φύση,
στη λάσπη , σέρνομαι ο θρασύς
και ας άκουσα τη ρύση.....

((Τέκνα Θεού, να γίνεται,
με χάρες υπέρ, φύσιν,
αφού με χείρας έφτιαξα,
την ιδική σου κτίσιν....

Δείξε τεκνίον μου, αγαθό,
την πρόθεση να έρθεις
και πάλιν στην αγκάλη μου,
σαν πρώτα θα επιστρέψεις....

Το βάπτισμα , ανανέωσε,
ξανά με την μετάνοια,
ειν, τούτη πράξη σωστική,
που που διώχνει την παράνοια.....

Με φάρο την ταπείνωση
που δίδαξε ο σωτήρας,
πάρε τον δρόμο τον καλό,
που βαίνει στην ελπίδα....

Και τούτη η συμφωνία μας
καρπούς καλούς θα φέρει,
τέκνον μου ποθεινότατον,
δεν θέλω να υποφέρεις....

Αγνόησε τις παρηγοριές
που αποζητά το σώμα,

θα φέρει περιπέτειες
που θα οσμίζονται πτώμα....

Με σκέψη αυτοκατάκρισης ,
και με αμεριμνησία ,
σκέψου μονάχα ,μόνο αυτό,
που φέρνει αθανασία....

Με σύμμαχο , πλέον τη χαρά
θα γεννηθεί η ελπίδα
και δίχως την απελπισιά,
θα ιδείς ξανά Πατρίδα))....

Και μέσα εις τις αγκάλες Του
χωρίς πλέον αισχύνη,
ας είμαστε κατάδικοι,
θα ζούμε σε ειρήνη.....

Έρχεται η συμφιλίωση,
υπομονή , στις θλίψεις,
και πλέον έμπλεος στη χαρά,
πως , όλο αυτό να κρύψεις....

Συναίσθηση υπερβολική,
και θέλεις τιμωρία,
που λύπησες τον Κύριο,
μέσα στην ανομία....

Έρως μεγάλος , στο Χριστό,
και μίσησες τα πάθη,
το ξέρει όποιος μετάνοια,
έχει στα αλήθεια μάθει....

Γλυκύτατε μου, Ιησού,
(Έρωτα της Καρδίας)
μετάνοια δώσε του τυφλού,
τέκνου της απωλείας....

Να ψηλαφώ, κάθε στιγμή
να παίσματα, τα μύρια
και εσύ να δίνεις Αγαθέ,
της πίστης , τα στολίδια....

Μνάσων ο Παλαιός Μαθητής.